

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/322/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314225185
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314225185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci navrhovateľa: C. K., N.. X.X.XXXX, C. A. F. XXX, S., štátny občan SR, zast.: JUDr. Martou Čarabovou, advokátkou so sídlom Prievozská 18, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: D. C., N.. XX.X.XXXX, A. F. XXX, S., štátny občan SR, zast.: JUDr. Zdenkou Lánikovou, advokátkou so sídlom Grösslingova 8, 811 09 Bratislava, o určenie výživného, takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 200,- eur mesačne počnúc od 1.12.2014, vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám navrhovateľky.

Zročné výživné za čas od 1.12.2014 do 30.6.2015 vo výške 1.400,- eur súd povoľuje odporcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50,- eur spolu s bežným výživným, a to pod stratou výhody splátok.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 145,84 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v B., P..B.. Bratislava, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tun. súdu dňa 19.11.2014 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal jej otca, D. C.P. prispievať jej na výživu mesačnou sumou 300,- eur počnúc dňom 1.12.2014, splatnú vždy do 10. dňa v tom - ktorom mesiaci vopred. Zameškané výživné od 1.9.2014 až do zaplatenia je otec povinný zaplatiť navrhovateľke do 3 dní a nahradiť jej trovy konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že žije v spoločnej domácnosti s matkou, V. C., a to od doby rozvodu rodičov, t.j. od júla 2014, kedy jej otec prestal platiť na výživu. Otec žije v mieste jej bydliska, v našom rodinnom dome. Pri našom stretnutí jej oznámil, že jej nebude prispievať na výživné, pretože podľa jeho názoru môžeme popri štúdiu pracovať a zarobiť si potrebné finančné prostriedky. Pri tomto stretnutí mi o. i. oznámil, že ma už nepovažuje za svoju dcéru. Ja však navštevujem strednú školu a plánujem pokračovať v štúdiu na Vysokej škole a preto potrebujem finančné prostriedky na život. Keďže štúdium na strednej škole sa pripravujem na svoje povolanie a nemám žiadne finančné príjmy a ani iný majetok, vyživovacia povinnosť môjho otca trvá až do doby, pokiaľ sa nebudem schopná živiť sama. Moja matka vynakladá prostriedky, aby mi pokryla všetky náklady spojené s výživným, mojimi potrebami a bývaním. Je zaťažená hypotekárnymi úvermi vo výške 240 eur mesačne. O výške zárobku svojho otca nemám

bližšie informácie. Podľa môjho vedomia otec nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a vôbec sa nepodieľa na mojich nákladoch spojených s výživným ani ostatnými potrebami.

Svoje výdavky a mesačné náklady špecifikovala nasledovne :

Strava počas školy 100,- eur

Strava doma a víkendy 130,- eur

Kozmetika, drogéria a hygiena 40,- eur

Cestovné náklady 15,- eur

Študijné materiály a pomôcky 20,- eur

Telefón a internet 35,- eur

Náklady spojené s bývaním 100,- eur

Celkom cca 440,- eur.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril tak, že dcére finančne prispieval na zabezpečenie jej potrieb vždy, keď o to požiadala. Dával jej peniaze v hotovosti, bez písomného potvrdenia. Žiada zohľadniť i skutočnosť, že dcére prispieval pravidelne mesačne sumou 12,- eur na poistné. Po dovŕšení dospelosti si dcéra v mesiaci február 2015 prevzala sumu 2.500,- eur. Taktiež nie je pravdivé jej tvrdenie, že nemá inú vyživovaciu povinnosť. Je otcom mal. K. B., nar. XX.X.XXXX, na výživu ktorého prispievam mesačne sumou 140,- eur. Jeho priemerný mesačný príjem za rok 2014 činil 937,- eur, mesačné náklady za rok 2014 sú v priemere 1.096,- eur. Na výživu navrhovateľky je schopný platiť mesačne sumu maximálne vo výške 80,- eur. Poukázal na to, že predmetom konania je výživné na plnoleté dieťa, preto je možné právo priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom spisu, dokladom o návšteve školy a prijatí na štúdium navrhovateľky, rodným listom mal. K. B., N.. XX.X.XXXX, potvrdeniami o zárobku rodičov navrhovateľky, rozsudkom tun. súdu č. k. 10 C 28/2014-25, ako i ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III., č.k. 10 C 28/2014-25 zo dňa 7.7.2014, právoplatného dňa 23.7.2014 súd zistil, že manželstvo rodičov navrhovateľky bolo iba pred krátkym časom rozvedené, o výživnom na navrhovateľku súd vzhľadom na jej plnoletosť nerozhodoval.

Z výsluchu navrhovateľky pred súdom bolo zistené, že od podania návrhu jej odporca na výživné neprispieva. Ona býva od apríla 2015 s rodičmi v Hamuliakove. Rodičia sú rozvedení, a sú vlastníkami tohto rodinného domu, ktorý patrí do BSM, ktoré zatiaľ nie je vysporiadané. V čase podania návrhu bola študentkou SOŠ v Bratislave, v súčasnosti je prijatá na vysokú školu. V čase podania návrhu bývala s matkou a jej priateľom, na B. L..Č.. X, v Bratislave, išlo o 2 izbový byt, ktorý patril maminmu priateľovi. V návrhu špecifikovala svoje mesačné náklady celkom vo výške 440,- eur. Návrhom si uplatňuje si i zameškané výživné do d 1.9.2014, za čas pred podaním návrhu, pretože mala reálne výdavky, pričom nevedela o tom, že musí žalobný návrh podávať, skôr, ako skutočnosti nastali, pretože odporca na ňu neplatil výživné od 1.9.2014. Sama si nemôže privyrábať, zo zdravotných dôvodov, pretože je ťažká astmaticka. Žiada súd, aby jej návrhu vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie trov právneho zastúpenia, z dôvodu, že sama nezarába a nie je schopná tieto náklady platiť.

Z výsluchu odporcu pred súdom bolo zistené, že výživné na navrhovateľku od podania návrhu neplatil z dôvodu, že po podaní návrhu bývala istú dobu u neho, niekedy týždeň, niekedy cez víkend, aj s jej priateľom. On platil náklady na bývanie a jej stravu a stravu jej priateľa. Výživné od neho do podania žaloby nepýtala. On sa jej pýtal, či nepotrebuje peniaze, povedala, že nepotrebuje. Po podaní žaloby čakal, že za ním príde, výživné neplatil, táto situácia pretrváva doposiaľ. On bol v domienke, že keď si jej matka navrhovateľky v septembri 2014 zobrala preplatok za plyn, vo výške 948,33 eur, že on má tým výživné zaplatené. Navrhovateľke tiež šetril od jej narodenia na životnú poistku, ktorá jej bola vyplatená

vo februári 2015 vo výške 2.500,- eur. Keďže jej šetril 12,- eur mesačne, domnieval sa, že i táto suma je jeho výživné. Tiež uviedol, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť a to k synovi K. B., N.. XX.X.XXXX, ktorý sa narodil mimo manželstva a na ktorého platí výživné vo výške 140 eur mesačne, a to dobrovoľne, bez súdneho rozhodnutia.

Z Potvrdenia o návšteve školy súd zistil, že navrhovateľka bola v škl. roku 2014/2015 študentkou 4 ročníka SOU, Ivánska cesta 21, Bratislava.

Z Potvrdenia VŠEMVS zo dňa 17.6.2015 súd zistil, že navrhovateľka je prijatá na vysokoškolské štúdium v škl. roku 2015/2016.

Z Rodného listu mal. K. B., N.. XX.X.XXXX súd zistil, že jeho matkou je Z. B., N.. XX.X.XXXX a otcom je odporca.

Z Čestného prehlásenia Z. B. súd zistil, že na mal. K. B., N.. XX.X.XXXX odporca prispieva mesačne výživné vo výške 140,- eur mesačne.

Z Potvrdenia zamestnávateľa odporcu, Úsvit pri Dunaji, Poľnohospodárske družstvo, Dunajská Lužná súd zistil, jeho priemerný mesačný netto príjem činí 937,37 eur.

Z Potvrdenia zamestnávateľa matky navrhovateľky, RP Style, s.r.o., Mikovíniho 13, Bratislava súd zistil, že jej priemerný netto zárobok činí sumu 380,09 eur.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení rozsahu vyživovacej

povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 odsek 1 a 2 veta prvá Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na

mesiac dopredu. Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že návrh navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti odporcu voči nej čiastočne dôvodný je a to vzhľadom na to, že odporca si od podania návrhu voči nej vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplnil, takto sa sám i pred súdom vyjadril. Vyživovacia povinnosť na navrhovateľku mu doposiaľ súdom stanovená nebola, nakoľko rodičia navrhovateľky sa iba pred nedávnym rozviedli, pričom navrhovateľka bola v čase rozvodu ich manželstva už plnoletá.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že čase podania návrhu bola navrhovateľka študentkou 4 ročníka SOU v Bratislava medzicasom je prijatá na vysokoškolské štúdium, a to v škl. roku 2015/2016. Navrhovateľka teda pre objektívnu prekážku súvislej prípravy na výkon budúceho povolania a svoju nemajetnosť nie je schopná sama sa živiť ani po nadobudnutí pracovnoprávnej spôsobilosti. Veková hranica 18 rokov má význam len z hľadiska procesného a takisto hranica akýchkoľvek zárobkových schopností a možností dieťaťa je relatívna, nakoľko rodičia sú zodpovední za všestranný duševný a telesný rozvoj svojich detí. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá, v zmysle dikcie zákona, do času, kedy dieťa nie je schopné samé sa živiť, pričom táto povinnosť trvá minimálne do času, kedy dieťa ukončí prípravu na svoje budúce povolanie a myslí sa tým ukončenie prvého najvyššieho stupňa vzdelania v bežnom vzdelávacom procese. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, táto schopnosť musí byť trvalá, ak je náhodného charakteru - nemožno to považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Navrhovateľka sa pripravuje na svoje budúce povolanie, a odôvodnenou úlohou rodiča je viesť dieťa k získaniu vzdelania a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu - teda štúdium.

S postupom na vyššie stupne vzdelávacieho procesu úmerne rastú i náklady na výživu a výživu navrhovateľky, ktoré sú tvorené okrem zabezpečovania základných životných potrieb, akými sú strava, bývanie, ošatenie či zdravotná starostlivosť, kde súd najmä zohľadnil tú skutočnosť, že navrhovateľka je astmatička s pravidelným užívaním liekov, i nákladmi spojenými s návštevou strednej školy, maturitného ročníka (vyššie poplatky, učebnice a pomôcky, stužková, poplatky za prijímacie pohovory na vysokú školu a pod.), ktorých výšku je nevyhnutne potrebné premietnuť do úhrad nákladov na jej odôvodnené potreby a teda do výšky vyživovacej povinnosti, keďže vzdelanie sa považuje za základnú potrebu každého dieťaťa a náklady na jeho uspokojovanie za náklady potrebné pre zabezpečenie základných životných potrieb dieťaťa. Náklady na výživu navrhovateľky zatiaľ zabezpečuje výhradne jej matka, ktorá jej zabezpečuje stravu v domácom a školskom prostredí, ošatenie, obuv, hygienické potreby, školskú a zdravotnú starostlivosť, sčasti bývanie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti len náklady na strane navrhovateľky spojené so stravným v škole, stravou v domácom prostredí, ktorá v jej veku predstavuje čiastku minimálne 150,- eur mesačne, ďalej sú tu výdavky na ošatenie, obuv, hygienické veci a veci bežnej dennej spotreby, mimoriadne výdavky, vreckové a iné výdavky, školské potreby, náklady na zdravotnú starostlivosť, ktorú predstavujú 50,- eur mesačne. Jedná sa pritom len o náklady, ktoré je možné viac menej exaktne vyčíslieť a ktorých uspokojovanie tvorí existenčný základ u každého plnoletého dieťaťa. Určenie vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča je vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nevyhnutné, keďže si svoju zákonnú povinnosť dobrovoľne neplní a bolo potrebné ju upraviť na takú sumu, aby ňou bola pokrytá pomerná časť nákladov na výživu navrhovateľky, pripadajúca na povinného rodiča.

Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti súd vychádza z individuálnych možností, schopností a majetkových pomerov každého z rodičov dieťaťa, teda je potrebné prihliadnuť aj na kritérium potenciality príjmov. Súd v konaní zisťoval osobné, zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľky, nakoľko obaja rodičia prispievajú na jej výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obaja rodičia sú rozvedení, zamestnaní, otec má netto príjem mesačne 930,- eur, matka má netto príjem mesačne 380,- eur. Otec má 1 vyživovaciu povinnosť k maloletému Kristiánovi, matka ďalšie vyživovacie povinnosti nemá. Porovnaním príjmov bolo zistené, že odporca žije na vyššej

úrovni ako matka navrhovateľky, nakoľko jeho príjem je 2,5 násobne vyšší od jej. Tiež deklaroval, že je vlastníkom motorového vozidla. Inak obaja vlastní rodinný dom v Hamuliakove. Súd pochopiteľne v prípade odporcu zohľadnil i tú skutočnosť, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť a to k mal. K. B., N.. XX.X.XXXX, avšak s ohľadom na jeho nízky vek, súd považuje za neadekvátne voči navrhovateľke, aby na mal. syna platil 140,- eur mesačne, a na ňu, ako dospelú osobu, ako sa písomne vyjadril, je schopný platiť výživné vo výške iba 80,- eur mesačne, čo sa na základe vykonaného dokazovania ukázalo ako nepravdivé. Podobne súd nemohol prihliadnuť na jeho ďalšiu ničím nepodloženú argumentáciu, že si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plnil „ponechaním preplatku za plyn“ jej matke, pričom navrhovateľka pred súdom túto skutočnosť poprela, podobne, že jej platil životnú poisťku, čím považoval jej vyplatenie za kompenzáciu výživného. Ako bolo vyššie uvedené, podľa § 76 ods. 2 Zák. o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok síce prípustné, ale len dohodou, čo však nie je daný prípad, nakoľko odporca neuviedol, akú pohľadávku má on voči navrhovateľke, za čo a akú sumu je mu priamo ona dlžná, teda aké ich vzájomné pohľadávky sa stretli. Taktiež nepreložil súdu o nich žiadnu dohodu, ako to vyžaduje zákon. Súd sa preto domnieva, že odporca si iba mylne vysvetlil zákon a v skutočnosti voči navrhovateľke žiadnu pohľadávku nemá a pokiaľ nejakú má, tak iba voči jej matke, za preplatok za plyn, ktorý ani netvrdil a navrhovateľka popierala, že by ho prevzala, a preto to s prejednávanou vecou nemá žiaden súvis. Podobne súdu nepredložil dohodu o započítaní za vyplatenie životnej poisťky pre navrhovateľku, preto toto jeho tvrdenie súd tiež vyhodnotil ako účelové a nedôvodné.

Životná úroveň každého rodiča je determinovaná jeho schopnosťami a možnosťami a tieto boli na strane oboch rodičov, najmä odporcu, ako povinného rodiča, riadne preukázané a bolo zistené, že odporca je schopný na výživu navrhovateľky prispievať sumou 200,- eur mesačne, ktorá suma je adekvátna k navrhovateľkou preukazovaným nákladom na jej odôvodnené mesačné potreby a plne pokryje pomernú časť nákladov na základné životné potreby navrhovateľky.

Súd konštatuje, že čiastka 200,- eur mesačne, ktorou sumou je odporca povinný prispievať na výživu navrhovateľky, je vyjadrením rovnováhy medzi preukazovanými odôvodnenými potrebami navrhovateľky ako oprávnenej a reálnymi finančnými možnosťami odporcu ako povinného rodiča, ktorá zabezpečí navrhovateľke, spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky, uspokojovanie jej odôvodnených potrieb

Začiatok plnenia si zvýšenej vyživovacej povinnosti zo strany odporcu súd ustálil na deň 01.12. 2014, t. j. odo dňa podania návrhu, tak ako to navrhovateľka v návrhu požadovala. Zročné výživné predstavuje čiastku 1.400,- eur za obdobie od 1.12.2014 do 1.8.2015 (7 mesiacov po 200,- Eur), ktorú súd povolil odporcovi splácať spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur. (§ 160 ods. 1 O.s.p.) .

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi výživného vo výške 300,- eur mesačne, súd vyhodnotil tento jej návrh s ohľadom na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. Kristiánovi, a jeho mesačným odôvodneným potrebám za danej situácie za ničím nepreukázaný, keďže svoje mesačné náklady vyčíslila na sumu cca 400,- eur, pričom na tejto čiastke sa v jej druhej polovici podieľa aj druhý rodič. Podobne pokiaľ sa navrhovateľka návrhom domáhala voči odporcovi zaplata zročného výživného a to za čas pred podaním návrhu, t.j. o 1.9.2014 do zaplata, tento jej návrh je v rozpore s cit. ust. § 77 zák. o rodne, pretože v jej prípade nejde o maloleté dieťa.

Na základe vyššie uvedeného súd jej návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal ich náhradu. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 145,84 Eur, a to z nasledujúcich právnych úkonov:

1. príprava a prevzatie zastúpenia - 1 úkon á 64,53 Eur + 8,39 Eur režijný paušál; spolu 72,92 Eur (§ 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3, vyhl. č. 655/2004 Z. z.),
2. účasť na pojednávaní dňa 01.07.2015 - 1 úkon á 64,53 Eur + 8,39 Eur režijný paušál; spolu 72,92 Eur (§ 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 3, podľa Vyhl. č. 655/2004 Z. z.),

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.